

Konečná vytunelovala KSČM, říká šéf mladé SOCDEM. Promluvil i o vínu a moudrech od Zemana

14.5.2025 - | Česká strana sociálně demokratická

Jednat s hnutím Stačilo! bylo ze strany SOCDEM správným rozhodnutím. Kdybychom to neudělali, lidé by nám zazlívali, že jsme to nezkusili, uvedl v rozhovoru pro CNN Prima NEWS předseda mládežnické organizace Mladí sociální demokraté (MSD) Luděk Svoboda. Zatímco volební spolupráci se Stačilo! si nyní představit nedokáže, za určitých podmínek by neměl problém kandidovat s hnutím ANO či Příisahou. V rozhovoru také popsal, jaká témata se snaží do vysoké politiky dostat, či jak mu předsedkyně SOCDEM Jana Maláčová naslouchá. Zavzpomínal také na nedávné setkání s bývalým prezidentem a předsedou Sociální demokracie Milošem Zemanem.

Jak moc je v SOCDEM slyšet hlas mladých? Daří se vám prosazovat priority mladé generace v rámci vedení strany?

Náš hlas je rozhodně slyšet. Už když jsem byl jen předsedou MSD ve Středočeském kraji, když jsem měl dobré nápady, tak mě krajské předsednictvo vyslyšelo a pomohl jsem tak spoustu věcí připravit. Nyní jako předseda celého MSD jsem v úzkém kontaktu s Janou Maláčovou, ale i třeba s Lubomírem Zaorálkem (*předsedkyně a 1. místopředseda SOCDEM, pozn. red.*), takže když se potřebujeme na něčem domluvit, není to vůbec problém. Kooperace mezi MSD a SOCDEM funguje. Jsme naladěni na podobnou vlnu a náš cíl je společný, tedy vrátit levicové myšlení zpátky do vrcholné politiky, do Poslanecké sněmovny.

My jako mladí jsme nezávislá organizace, ale bereme se jako nedílná součást toho hnutí a nyní je potřeba táhnout za jeden provaz. Mladí sociální demokraté jsou tradičně tou nejaktivnější částí hnutí – podílíme se na organizaci akcí, děláme kontaktní kampaň a ve svých řadách máme i obecní a městské zastupitele, dokonce i starostu. K tomu se nám daří nabírat dost nových mladých. Je jim sympatická politika strany i to, co prezentuje její vedení.

Jaké myšlenky jsou pro mladé lidi atraktivní, když vstupují k Mladým sociálním demokratům? Vedou je k tomu určitě tři roky vlády Petra Fialy (ODS). Spousta lidí už je naštvaná a jsou nespokojeni s tím, jaký je trend, kam se to vyvíjí. Jsou pro ně atraktivní témata, která souvisí s peněženkou – že mladí nemají kde bydlet nebo že bydlení se zdražuje dvakrát rychleji, než rostou reálné mzdy. Za poslední roky to jsou desítky procent. Když to porovnáme třeba s Vídní, tak tam je stejný byt 2,5krát levnější a přitom tam mají dvakrát vyšší mzdy. Ty jsou u nás směšné. Jen v Polsku, které nemá výkonnější ekonomiku než my, mají minimální mzdu o nějakých šest tisíc korun vyšší.

V Česku musí mít studenti klidně i dvě práce a spousta z nich z toho má psychické problémy. Vezměme si třeba ještě důchody. Nám se tvrdí, že půjdeme do důchodu okolo 70 let, přičemž délka dožití ve zdraví dlouhodobě stagnuje kolem 62 let, takže někteří z nás se penze ani nemusí dožít. To je reálná vidina pro naši generaci. Roste u nás společenská nerovnost, oligarchie, společenské nůžky se rozevírají a ti nejbohatší mají čím dál větší moc. A Jana Maláčová se oproti bývalému vedení SOCDEM nebojí ty věci říkat natvrdo, trochu radikálněji, a mladým lidem je to sympatické.

Jaké vyhlídky má tedy podle vás mladá generace?

Nejsou dobré. Vidíme celosvětový trend rostoucí nerovnosti, do toho se potýkáme s řadou krizí. Jednak ekonomické a ekologické, čelíme ale také umělé inteligenci, která může být přínosem, ale zároveň spouště lidem může zhoršit život, může nahradit pracovní místa. Pokud z ní pak nebudou adekvátně odvedeny prostředky do veřejného rozpočtu, aby to znamenalo, že lidé budou mít méně práce a více volného času, tak lidé jednak přijdou o práci, a hlavně zisky půjdou těm největším korporacím. Lidé navíc přicházejí o jistoty a s rostoucí militarizací se bojí o budoucnost.

A co jim tedy nabízíte?

Nabízíme právě ty jistoty. Svět, kde člověk nebude se bát, že skončí na ulici a bude tady dostupné bydlení pro každého. Že se nebude bát jít do nemocnice, když bude mít nějaký zdravotní problém. Svět, ve kterém nebude hrozit, že někdo zavede poplatky ve školství, kde se člověk za mzdu užívá, a budoucnost, ve které když bude chtít člověk založit rodinu, nebude se muset bát, jestli najde místo ve školce, zda dostane dostatečnou podporu.

Jaká témata přinášíte vy do stranické politiky?

Jsem ve čtvrtém ročníku na Právnické fakultě UK, takže mě zajímá třeba pracovní právo. Věnuji se tedy důstojným pracovním podmínkám, otázce kolektivního vyjednávání, nebo právu sociálního zabezpečení. Zároveň tím, že dojíždím z Kladna, vidím, co to znamená dojíždět, a jaká je kvalita veřejné dopravy. Stojí to nemalé peníze. Téma veřejné dopravy je mi tedy blízké. Můžeme se pak bavit o tom, že v Lucembursku funguje bezplatná veřejná doprava po celé zemi. U nás to funguje v některých městech – ve Frýdku-Místku, Benešově nebo Litoměřicích. Souvisí to i s udržitelností, ekologií nebo zdravým rozvojem měst.

V polovině března jsem na sociálních sítích zaregistroval, že jste jako mladí sociální demokraté navštívili exprezidenta Miloše Zemana. Šli jste si k němu pro rady?

Šli jsme se s ním pobavit. Přeci jen byl předsedou strany, premiérem za Sociální demokracii i prezidentem. K těm úřadům bychom měli mít nějakou úctu. Byla to dobrá zkušenost. Jsem rád, že jsem mohl pana prezidenta poznat, dát si s ním víno, zakouřit si. Bavili jsme se o Sociální demokracii, aktuální situaci, v něčem jsme se shodli, v něčem jsme se neshodli. V zásadě jsme si vyměnili názory a příjemně jsme se rozešli.

Na sociální síti jste napsali, že to bylo „podnětné setkání“. V čem?

Co se mladá generace týče, řekl nám, že máme jít za svými ideály a nemáme se toho bát. Poslední dobou prý obecně v politice sleduje, že si mladí hrají na politickou stranu 2.0 a jdou do politiky třeba kvůli funkcím. To třeba v Mladých sociálních demokratech nehrozí, my nabíráme lidi právě kvůli ideálům. Je to i mimo jiné proto, že my teď nemůžeme žádné volené funkce nabídnout. Sice to tak nemusí znít, ale je to výhoda. Ti, kteří k nám vstupují, to myslí upřímně.

Nemyslíte si, že některé zájemce o členství v MSD to mohlo odradit? Přeci jen Miloš Zeman je některými mladými lidmi vnímán jako kontroverzní osoba.

Samozřejmě, než jsme k němu šli, tak jsme se o tom s členy bavili. Naprostá většina to podpořila. V politice se ale nemůžete s každým ve všem shodnout. A jestli někoho jedna návštěva odradila od toho angažovat se v mládežnické organizaci, je to možná i signál, že ten člověk není tak stabilně ukotvený, aby v politice a ve straně mohl dlouhodobě fungovat. Pokud to vnímáme jako test odolnosti, tak to mohlo splnit i tento účel. Není to ale tak, že bychom pana Zemana uctívali. V leckterých věcech na něj nemám pozitivní názor, ale beru ho jako významnou osobnost.

Podle aktuálních průzkumů to vypadá, že by se SOCDEM sama do Poslanecké sněmovny nedostala, pohybuje se v nich dlouhodobě okolo tří procent. Ještě před několika měsíci probíhala jednání o kandidatuře v rámci projektu Stačilo! předsedkyně komunistů Kateřiny Konečné. Jak se na to díváte s vědomím, že stále platí bohumínské usnesení?

Jana Maláčová na sjezdu kandidovala s tím, že pokud bude zvolena, do jednání se Stačilo! půjde. I tehdy ale říkala, že dokud není nic vyjednané, není se o čem bavit. V průběhu jednání jsme zjistili, že dohodnout se není možné. Jednání jsme ukončili my. V minulosti se SOCDEM spolu s KSČM povedlo prohlasovat některá důležitá opatření týkající se hospodářské či sociální politiky. V programu komunistické strany byl vždy aspekt levicové politiky, ale v poslední době se Stačilo! posunulo do národně konzervativní oblasti.

Přesně toto kritizovali i někteří členové SOCDEM, že Stačilo! není levicovým uskupením. Tato kritika šla ale i zevnitř komunistické strany. A nemluvím nutně jen o Jiřím Dolejšovi, ale i ze strany vícero řadových členů, kteří si přáli jít tou cestou spojení se Sociální demokracií a dělat demokratickou levicovou politiku bez lidí, kteří se na Stačilo! nalepili, jako je pan Sterzik a další osobnosti. Ze začátku bylo Stačilo! ochotné couvnout z požadavků vystoupit z EU a NATO, což pro nás byla nepřekročitelná linie, ale pak nastoupili zástupci těch menších subjektů, a bylo vidět, že se nechtějí dohodnout. Za mě tím spojením Kateřina Konečná vytunelovala KSČM. To, co ze strany zbylo, si vzala a přetvořila ve svůj projekt. Podle mých informací je z toho spousta komunistů také nešťastná. Byť Stačilo! vypadá jako záchrana KSČM, podle mě je to spíše její konec, protože Stačilo! z původní levicovosti KSČM nemá nic.

Ale jak říkám, toto ze začátku nebylo jasné. A když jsme to při jednání zjistili a pochopili, že se dohodnout nelze, tak jsme je ukončili. Za mě ale bylo dobře to zkusit, protože jinak by nám to spousta lidí vyčítala. Nyní můžeme s čistým svědomím říct, že jsme se pokusili levici sjednotit. Bohužel dneska jsme ale my jediní, kteří chtějí dělat tu skutečnou levicovou politiku, řešit problémy lidí a socioekonomická témata, která je trápí.

Nepřipadá vám, že většina potenciálních voličů naopak zazlívá SOCDEM, že se se Stačilo! vůbec zkusila spojit?

Někteří nám to mohou zazlívát, ale jak vidíme, naše předvolební preference se zhruba drží na stejné úrovni. Byl tam sice malý propad, protože konec oněch jednání nás mohl mediálně poškodit, ale zároveň to bylo tím, že jsme dva měsíce jednali, takže nebyl prostor řešit jiná témata.

Kandidoval byste do Sněmovny i v případě spolupráce se Stačilo! a Kateřinou Konečnou? Tím, že se nic nevyjednalo, nevíme, v jaké formě by to bylo, ale pokud by se Stačilo! prezentovalo stejně jako nyní, tak určitě ne. Je to uzavřené téma a určitě nehrozí, že by s nimi Sociální demokracie šla do parlamentních voleb.

SOCDEM má nyní další alternativy, jak by mohla kandidovat, hovoří se o spolupráci s hnutím ANO nebo s Přísahou. Šel byste raději jednou z těchto cest, nebo by měla SOCDEM zkusit kandidovat samostatně?

My jsme nedávno rozjeli intenzivní kampaň, v rámci které budeme šest týdnů objíždět regiony. Máme s sebou volební urnu a lidem dáváme hlasovací lístky a ptáme se, jestli raději chtějí bydlet, nebo zbrojit. Teď máme větší šanci se ukázat a předvést. Naší snahou je nyní co nejvíce zvýšit preference, být co nejvíce vidět. Ideální případ by byl, kdybychom na konci tohoto snažení dosáhli na oněch potřebných pět procent a řekli si, že do voleb můžeme jít sami. Nicméně za předpokladu, že by panovala nejistota z toho, jak dopadnou volby, tak asi nikdo nechce, aby zase propadlo milion hlasů jako v minulých volbách. Navíc nikdo z našich voličů a členů určitě nechce pokračování pravicové vlády. Naším cílem je tedy prosadit levicový program. Pokud by se nám to ve spolupráci s jiným subjektem povedlo, tak za mě je to určitě lepší, než ty hlasy nechat propadnout.

Pokud to tedy chápu správně, tak byste spolupracoval s ANO i s Přísahou, pokud byste prosadili své programové body.

Vnímám to tak, že se jedná a uvidíme, jak případné schůzky dopadnou. Je možné, že na programu shodu nenajdeme. Pokud by se ale našla, tak je to zcela představitelná varianta.

Zmínil jste příliv mladých členů, nicméně od zvolení Jany Maláčové lze pozorovat odchod řady významných osobností. Můžeme jmenovat Petru Buzkovou, Tomáše Petříčka, Libora Roučka nebo Jakuba Landovského. Čím si to vysvětlujete?

Nemyslím si, že jde o nějaký významný odliv. Tak za dob minulého vedení ze strany odešlo asi přes pět tisíc členů. Je to samozřejmě dáno i věkem, ale i tím, že nějací lidé se třeba o politiku přestanou zajímat. Nyní máme něco přes čtyři tisíce členů a za půl roku, co je Jana Maláčová předsedkyní, SOCDEM ubylo o 34 lidí. Lidé přichází a odchází. Jestliže se někdo neshodoval s politikou Sociální demokracie a odešel v tichosti, tak to respektuji. Pokud ale u někoho převážilo jeho vlastní ego a ublíženost, a odešel takovým způsobem, aby poškodil stranu, a v médiích na ni a její vedení plive, tak mi ani není líto, že odešel.

Koho máte na mysli?

Myslím tím třeba Libora Roučka (*bývalý europoslanec, pozn. red.*). On je také z Kladna, znám se s ním, a byť jsem ho dříve respektoval, tak kvůli způsobu, jakým odešel, mě to ani nemrzí. Myslím, že se nám teď daří za každého člena, který odejde, získávat nového.

Existuje v SOCDEM vůbec nějaká opozice Janě Maláčové? Nestává se „stranou jedné ženy“?

V Sociální demokracii vždy byla opozice a je v ní i dnes. Třeba Jiří Dienstbier, který vede pražskou organizaci, je kritikem Jany Maláčové. Nicméně poslední sjezd, kde Dienstbier také kandidoval, dopadl jednoznačně – pro Maláčovou volily dvě třetiny delegátů, pro Dienstbiera jen třetina. A určitě v kritice není sám. Většina strany a zejména Mladých sociálních demokratů teď ale táhne za jeden provaz s cílem vrátit SOCDEM do vrcholné politiky. To je náš hlavní úkol.

<https://socdem.cz/akt-aktuality/konecna-vytunelovala-kscm-rika-sef-mlade-socdem-promluvil-i-o-vinu-a-moudrech-od-zemana>